

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 25. Sactio de privilegiis Fratrum Minorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

omisit per Procuratores suos se illi si-
 stere. At Wenceslaus Bohemiæ Rex
 ac filius ejus non comparuere, con-
 tenti excusare se per tres Legatos, qui
 pontificio in senatu libere negabant Re-
 gem Dominum suum velle de corona
 Hungarica litigare. Tum Papa eum re-
 putans contumacem, declaravit Hunga-
 riæ sceptrum esse hæreditarium, non
 Procerum suffragiis obnoxium, idque Re-
 ginæ Mariæ & Charoberto ejus nepoti
 adjudicavit 30 Maji an. 1303. Verum
 hæc sententia executioni mandata non
 est: atque hoc regnum bello civili arde-
 bat ut antea. Legatus Nicolaus Tarvi-
 sinus, quod cerneret se nihil agere, Ro-
 mam abiit relinquens Budam interdi-
 cto affectam. Id observabant Parochi
 & Religiosi, spernebant vero Sacerdo-
 tes aliqui, divinum peragentes officium,
 & Sacramenta publice administrantes.
 Quin etiam processerunt eo audaciæ, ut
 convocato populo & accensis lucernis
 contenta voce diris devoverent Papam,
 omnesque Hungariæ Præsules ac Reli-
 giosos.

Sæcul. XIV.
 A.C. 1303.

J. Thurot.
 c. 86.

§. XXV.

*Sanctio de privilegiis Fratrum
 Minorum.*

Sub idem tempus Papa Bonifacius san-
 ctione

K k 4

Sæcul. XIV.
A.C. 1302.

*c. 2. Extrav.
com. de Se-
pult.*

ctione quadam dijudicavit controver-
sias Præfulum & Parochorum cum Or-
dinibus Mendicantium de præconio ver-
bi divini, de administratione Pœnitenti-
æ, ac de sepulturis. Itaque pacis in-
ter eos jungendæ causa statuit sequen-
tia. Fratres horum Ordinum poterunt
concionari libere in templis suis & lo-
cis publicis, excepta hora, qua Præ-
sules sermonem habebunt, vel haberi
sua in præsentia curabunt. In templis
parochiarum non dicent ad populum
nisi rogatu aut permissu Parochorum.
Fratrum Præpositi adibunt Præsules, ac
demisse poscent, ut Fratribus, quos e-
legerint, liceat operam dare confiten-
tibus. Tum Præpositi deligent viros
huic idoneos muneri, & hoc exercen-
di copiam impetraturos sistent Præsuli-
bus. Siquis rejiciatur, substituetur al-
lius: si cuncti repudientur, nos, ait
Papa, eis facultatem damus sedendi pro
tribunali sacro.

Sepulturam Fratres apud se singu-
lis, qui petierint, tribuere poterunt; sed
ea lege, ut quartam partem omnium,
quæ hoc nomine acceperint, Parochis
tradant: qui vero nihil ultra exigent.
Cæterum hortamur Præsules Parochos-
que, ac volumus, ut Fratres benigne
habeant, nec se duros eis præbeant &
difficiles: alioquin sciant præter iram
Dei.

Dei, quam sibi accerferent, sacram Se-
dem huic rei provisoriam.

Sæcul. XIV.
A. C. 1303.

Anno 1300, decimo octavo Februa-
rii Bonifacius decretum fecerat contra
consuetudinem dividendi membratim
cadavera Principum, cæterorumque di-
gnitatis alicujus hominum, ut decoquen-
do consumptis carnibus ossa in longin-
quam regionem transferrentur, ut vidi-
mus factum corpore S. Ludovici. Pa-
pa hunc morem vocat barbariam dete-
stabilem, quam omnino prohibet sub pœ-
na anathematis in sic agentes, ac omit-
tendæ ecclesiasticæ sepulturæ corporum
ita concisorum.

Sup. lib. 86.
§. 10.

§. XXVI.

Bonifacius porro accusatur.

Papa Bonifacius pergebat ostendere non
satis factum sibi per responsa Regis
Philippi: ut docent tres ejus epistolæ eo-
dem die 13 Aprilis an. 1303 scriptæ; &
prima quidem Cardinali Moinio; altera
Carolo Valesio, quem appellat Comitem
Alenconii; tertia Episcopo Antissiodo-
rensi Petro Bellæperticano: aliasque per
litteras Cardinali eodem inscriptas die
declarat Regem incurrisse in anathema
generale contra moratores cogitantium
ire Romam. Haud probavimus, addit,
excusationes, quas ille nobis proposuit

Differ. p. 95.
p. 98.

K k 5 per